

Med Hensyn til Sagen i dens Heelhed appellerer jeg dristigt til enhver statsøconomisk danned Mand's Dom her i Salen og vil lade enhver af dem domme om Realiteten af det, hvorom Disputen er opstaaet. Seg vil dog forinden bemærke een Ting: det er gjort mig til Bebreidelse, at jeg har afbrudt; maa jeg her sige de Herrer: jeg blev først afbrudt, og det i den Grad, at Afbrydelserne ikke alene i Bladene staae beskrevne som „Munterhed“, men at ogsaa Afbrydelserne — hvad der sjeldnere skeer — staaer i Tidenden. Det er altsaa staaet fast, at jeg er bleven afbrudt først; og at jeg som yngre Medlem bevæges til at afbryde en Anden, maa vel være tilgiveligt, naar jeg iforveien er afbrudt af mange Andre — dette tænker jeg ogsaa staaer fast. — Seg skal nu tillade mig uden at berøre det ærede Medlem personlig i nogen som helst Grad og uden at afficere ham paa en upassende Maade at sige, at det, som Striden er opstaaet om, er et af de store Kampspørgsmaal fra sidste Behandling af Sagen, nemlig det, om man ikke ved at vedtage en Dagsorden og derved paalægge Regjeringen Dvang til at forelægge en combineret Indkomst- og Formuesskat — altsaa ved at lægge directe Skat paa Formuen — kom i Strid med tidligere Principer. Den høitærede Drdfører paastod forrige Gang med megen Bestemthed, at ved at berøre Formuen directe ved nye Skaater kom man udenfor de gamle Principer, og at det var det, der var forkasteligt. Det er under denne Discussion, at jeg har sagt: „Nei“ eller „ikke rigtigt“. Nu spørger jeg, hvad var det, den høitærede Drdfører gjorde gjældende, og jeg beder ærede Medlemmer her i Salen tilkjendegive, naar jeg skulde sige noget Urigtigt. Den høitærede Drdfører sagde da, at det var principielt urigtigt i Medfør af vor ældre Skattelovgivning at lægge directe Formuesskat paa enkelte Formuegjenstande, f. Ex. paa et Skib eller et Huus. Derimod protesterer jeg, og jeg skal nu tillade mig at documentere min Modsigelses Berettigelse. Det høitærede Medlem siger, at en saadan directe Skat ikke er paalagt ifølge de gamle Skattelove. Nu vil jeg tillade mig at spørge de ærede Medlemmer — siden det nu engang er blevet fremdraget

—, om dette ikke netop har været brugt før ved Hartkornets haarde Bebyrdelse; er der nogen Ting, der mere uretfærdig har ramt Gierne end netop disse gamle Hartkornsskatter, hvor man jo ligefrem har confisceret Formuen? Seg skal ligeoverfor min ærede Modstander anføre en Autoritet, som han ikke vil vrage. Den høitærede Finantsminister har oftere her erklæret, at de gamle Hartkornsskatter vare Prioriteter, altsaa en ligefrem en Formindfælselse af Eiendommenes Værdi. Naar nu dette er Tilfældet, og vi fra dette Aarhundrede have flere Hartkornsskatter, saa er det ikke rigtigt, hvad den høitærede Drdfører har sagt, at man ikke havde Exempel paa saadanne Skattelove, som directe berørte Enkeltmands Eiendom. Man har det netop og det i en høiere Grad end den, som Mindretallet vilde føre frem. Han anførte specielt — siden jeg er ved Jorden, saa vil jeg blive derved — at det var mod Principet i vore ældre Love, at man tager en bestemt Afgift af faste Eiendomme uden at modificere den, naar Gieren vitterlig ingen Indtægt har af denne Eiendom — dette er ikke Tilfældet. Dersom en Vandflod gjør Skade — og det skeer ofte paa vore Der — ved at stige op og derved bedærve Afgrøden, tilmed for flere Aar, saa faaer vedkommende Hartkornsbefidder lovmedholdelig ingen Erstatning af Statskassen. Heri ligger altsaa Beviset. Det høitærede Medlem anførte Huse, og at, naar et Huus staaer ledigt, saa eftergiver man Huusafgiften, Kvadratskatten; dette er kun Tilfældet i en vis Grad. Dersom et Huus er ledigt 5 Maaneder og 29 Dage, saa faaer man ingen Eftergivelse, og dersom det staaer ledigt, med Undtagelse af at man behøver det en enkelt Dag i Ny og i Næ, saa faaer det overhovedet slet ingen Eftergivelse, og i det Hele ingen, medmindre Ledigheden bevises, og at bevise det, at Huset slet ikke er blevet benyttet, er i mange Tilfælde overfor Autoriteterne meget vanskeligt at godtgjøre. Siden det høitærede Medlem kaster Brag paa min Sagkundskab, saa vil jeg dog sige, at jeg bestemt veed, at i Provindierne er det meget ofte Tilfældet. Endelig anførte det ærede Medlem Skibe og sagde, at det var notorisk, at Skibe kun betalte Afgift, naar de